

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/1273 van 21 juni 2016
in de zaak 1213/0529/A/9/0499

In zake: de bvba **SANTUREL INTER**, met zetel te 9200 Dendermonde,
Vlasbloemstraat 14

vertegenwoordigd door:
de heer Lode GYSBRECHTS, zaakvoerder

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

verwerende partij

vertegenwoordigd door:
mevrouw Leen LIPPEVELDE

Tussenkomende partij: mevrouw Rita WILLEMS, wonende te 9200 Dendermonde, Zeelsebaan 14

vertegenwoordigd door:
mevrouw Anneleen DE RUYCK

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 15 april 2013 de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 21 februari 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Dendermonde van 22 oktober 2012 niet ingewilligd.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor de regularisatie van de aanleg van een parking.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te 9200 Grembergen (Dendermonde), Zeelsebaan 14 en met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie B, nummer 1136E.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 1 april 2014 van de eerste kamer, waarop de vordering tot vernietiging werd behandeld en de zaak in beraad is genomen.

Met een beschikking van 30 maart 2016 heeft de voorzitter van de Raad de behandeling van het beroep aan de negende kamer toegewezen.

Met het tussenarrest van 4 april 2016 met nummer RvVb/A/1516/0896 heeft de voorzitter van de negende kamer de heropening van de debatten bevolen en de partijen voor de zitting van 26 april 2016 opgeroepen.

Kamervoorzitter Geert DE WOLF heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Leen LIPPEVELDE die voor de verwerende partij verschijnt, is gehoord.

De verzoekende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus de behandeling van de zaak, niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de VCRO betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

Rita WILLEMS verzoekt op 25 april 2016 om in het geding te mogen tussenkomen.

In overeenstemming met artikel 18, §1, tweede lid van het Procedurebesluit mag, bij ontstentenis van een betekening, de tussenkomst de procedure niet vertragen om toelaatbaar te zijn. Van een verzoek tot tussenkomst dat daags vóór de zitting ingediend wordt, kan er niet worden gesteld dat het aan die vereiste voldoet.

Bovendien blijkt het verzoek tot tussenkomst per e-mail te zijn ingediend. Artikel 4.8.8, tweede lid VCRO bepaalt dat alle processtukken op straffe van niet-ontvankelijkheid aan de Raad per beveiligde zending toegezonden worden. Een e-mail is geen beveiligde zending in de zin van artikel 1.1.2, 3° VCRO.

Het verzoek tot tussenkomst is onontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 13 juni 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Dendermonde een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor de regularisatie van de aanleg van een parking.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgesteld gewestplan 'Dendermonde' in woongebied gelegen.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor er een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, evenmin in een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, dat van 16 juli tot en met 14 augustus 2012 gehouden wordt, worden er geen bezwaarschriften ingediend.

De Polder Schelde Durme Oost adviseert gunstig op 15 juli 2012.

Het Agentschap Wegen en Verkeer adviseert wegens onduidelijkheid van de plannen ongunstig op 16 juli 2012.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert gunstig op 1 augustus 2012.

Het Agentschap Wegen en Verkeer adviseert, na ontvangst van een vervolledigd plan, gunstig op 10 augustus 2012.

De dienst Mobiliteit en Verkeer van de stad Dendermonde adviseert ongunstig op 10 augustus 2012.

De MINA-raad van de stad Dendermonde adviseert gunstig op 6 september 2012.

De dienst Wegen en Waterlopen van de stad Dendermonde adviseert ongunstig op 14 september 2012.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert ongunstig op 11 oktober 2012.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Dendermonde weigert op 22 oktober 2012 als volgt een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij:

“ ...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

(...)

Overwegende dat naar aanleiding van de stedenbouwkundige aanvraag een voorontwerpbespreking heeft plaatsgehad;

Overwegende dat tijdens het overleg opmerkingen zijn geformuleerd over de samenstelling van de stedenbouwkundige aanvraag;

Overwegende dat het dossier niet is aangepast aan de opmerkingen die geformuleerd zijn tijdens het vooroverleg;

Overwegende dat voor het voorliggende dossier een dwars- en langsprofiel essentieel zijn voor de beoordeling van de aanvraag;

Overwegende dat voor het voorliggende dossier een adviesronde is georganiseerd;
(...)

Overwegende dat het advies van Karel Brits, mobiliteitsdeskundige d.d. 10 augustus 2012 ongunstig is;

Overwegende dat dit advies luidt als volgt:

[...]

Overwegende dat wij vertrouwen op de kennis en expertise van de mobiliteitsambtenaar en ons dan ook aansluiten bij het door hem uitgebrachte advies;

Overwegende dat het advies van Karolin De Proft, ing-beheerder wegen en waterlopen d.d. 14 september 2012 ongunstig is;

Overwegende dat dit advies luidt als volgt:

[...]

Overwegende dat wij vertrouwen op de kennis en expertise van de ing-beheerder wegen en waterlopen en ons dan ook aansluiten bij het door hem uitgebrachte advies;

*Overwegende dat het Agentschap Wegen & Verkeer op 16 juli 2012 een **ongunstig** advies heeft uitgebracht;*

Overwegende dat dit advies luidt als volgt:

[...]

Overwegende dat de aanvrager op 5 augustus 2012 aanvullingen heeft doorgestuurd naar het Agentschap Wegen & Verkeer;

Overwegende dat de dienst RO geen nieuw advies van het Agentschap Wegen & Verkeer heeft ontvangen;

Overwegende dat het ongunstig advies behouden blijft;

(...)

Overwegende dat voor de te regulariseren verharding het resultaat van de watertoets negatief is;

Overwegende dat voor de te regulariseren verharding getoetst is aan de decretale beoordelingsgronden;

Overwegende dat de te regulariseren verharding in toepassing van artikel 4.3.8 § 1 van de VCRO niet voor vergunning vatbaar is;

Overwegende dat het voorliggende ontwerp dient te worden aangepast aan de opmerkingen die zijn aangebracht door de adviesinstanties;

Overwegende dat het voorliggende ontwerp dient te worden aangevuld met minimaal een langs- en dwarsprofiel;

Overwegende dat tijdens voorgaande besprekingen aan de aanvrager duidelijk is gecommuniceerd welke dossierstukken minimaal vereist zijn;

Overwegende dat uit het bovenvermelde blijkt dat de aanvraag niet in aanmerking komt voor een stedenbouwkundige vergunning;

(...)

Om te komen tot een duurzame ruimtelijke toestand is het aangewezen dat in de nieuwe aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning volgende aspecten worden verwerkt:

Een ruimtelijk haalbare verharde parkeerruimte:

- *Benodigd aantal parkeerplaatsen voor de voorziene oppervlakte/activiteiten*
- *Afwatering van de te behouden verharding*
- *Aandacht voor de watertoets (mogelijk overstromingsgevoelig gebied!) met voldoende waterbuffering, brede gracht aan perceelsgrens, onderzoek herbruikmogelijkheden, enz.*
- *Aandacht voor privacy naar aanpalende percelen toe op parkeerruimte en aan- en afvoerroutes met specifieke aandacht voor aanpalend wonen*

- *Ingroening van de te behouden parkeerruimte en aan- en afvoerroutes zeker naar aanpalende percelen toe*

...

De verzoekende partij tekent tegen die beslissing op 21 november 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 14 januari 2013 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 5 februari 2013 beslist de verwerende partij op 21 februari 2013 als volgt om het administratief beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren:

“ ...

2.1 De watertoets

Het terrein ligt volgens de watertoetskaart aan de rand van mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

Er wordt niet voldaan aan de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 1 oktober 2004 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater.

Appellant stelt in zijn beroepschrift dat de verharding voldoende doorlatend is door gebruik te maken van klinkers met afgeschuinde randen én een stabilisé met samenstelling van 50 kg cement i.p.v. 150 kg cement per kubieke meter zand. Deze argumenten zijn echter weinig overtuigend. Uit de bijgevoegde foto's én streetview blijkt dat het om gewone, traditionele straatklinkers gaat en niet om specifieke waterdoorlatende klinkers. De voegen tussen de klinkers zijn niet uitzonderlijk breed dat het water er zonder meer onder de verharde oppervlakte kan infiltreren. Bovendien wordt als fundering een stabilisé gebruikt, hetgeen niet (voldoende) waterdoorlatend is, ongeacht het gegeven dat slechts 50 kg cement wordt gebruikt.

Appellant toont onvoldoende aan dat het hemelwater op natuurlijke wijze naast of onder de verharde oppervlakte op eigen terrein in de bodem kan infiltreren. Het voorzien van boordstenen, zoals uit de foto's blijkt, belemmert alvast de mogelijkheid om naast de verharding te infiltreren en ook het feit dat de verharding tot tegen de linker zijdelingse perceelsgrens is aangebracht, laat niet toe op eigen terrein te infiltreren.

De verharding achteraan watert af naar een aico-drain ter hoogte van de garages, welke is aangesloten op een infiltratieput met overloop naar een gracht. Appellant toont niet aan of deze infiltratieput correct gedimensioneerd is.

Uit voorgaande dient besloten dat heden niet met zekerheid kan geoordeeld worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom van de aanvraag. De aanvraag heeft de watertoets niet doorstaan.

Een nieuwe aanvraag waarbij meer rekening gehouden wordt met dit aspect dringt zich ...

Dat is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat de tijdigheid van het beroep betreft

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat het belang van de verzoekende partij betreft

Standpunt van de partijen

Ter zitting werpt de verwerende partij een exceptie van niet-ontvankelijkheid op.

De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij niet langer eigenaar is van het perceel waarop de bestreden beslissing betrekking heeft. Daardoor is volgens de verwerende partij het belang bij het beroep teloorgegaan.

Beoordeling door de Raad

De omstandigheid dat de verzoekende partij niet langer eigenaar zou zijn van het perceel waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, neemt niet weg dat zij als aanvrager van de vergunning over het rechtens vereiste belang beschikt om een beroep in te stellen bij de Raad.

Volgens artikel 4.2.22, §1 VCRO hebben vergunningen een zakelijk karakter, en worden zij onder voorbehoud van de op het onroerend goed betrokken burgerlijke rechten verleend. Het zakelijk karakter van een stedenbouwkundige vergunning houdt in dat zij 'grondgebonden' is en niet verbonden is met de persoon die de vergunning aanvraagt, maar met het voorwerp ervan. Uit die bepaling volgt dat de aanvrager van een stedenbouwkundige vergunning niet noodzakelijk zakelijke of persoonlijke rechten moet hebben op de percelen waarop de aanvraag betrekking heeft.

Aan de verzoekende partij kan als aanvrager dan ook niet het recht worden ontzegd om een beroep in te stellen tot vernietiging van een beslissing tot weigering van stedenbouwkundige vergunning om de enkele reden dat zij niet langer beschikt over zakelijke of persoonlijke rechten op de goederen in kwestie.

De exceptie wordt verworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

In een enig middel roept de verzoekende partij de schending in van "de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het besluit van de Vlaamse regering van 1 oktober 2004 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater, artikel 5 tot en met 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, het besluit van de Vlaamse regering tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets, tot aanwijzing

van de adviesinstantie en tot vaststelling van nadere regels voor de adviesprocedure bij de watertoets, vermeld in artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid dd. 20 juli 2006, en van de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het zorgvuldigheidsbeginsel, de materiële en formele motiveringsplicht en met machtsoverschrijding”.

De verzoekende partij argumenteert als volgt:

“ ...

C.1.3.

Allereerst dient vastgesteld te worden dat een gedeelte van de vergunningsaanvraag (de verharding aan de voorzijde van de woning) niet onderworpen is aan het besluit van de Vlaamse regering van 1 oktober 2004 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater. (...)

Artikel 3, §2 van dit besluit luidt als volgt:

(...)

Op de plannen gevoegd bij de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag is duidelijk een strook voorzien naast de rooilijn, waar geen verharding aanwezig is, doch beplant zal worden.

Ook de berm gelegen aan de rechterkant van het perceel (gezien vanaf de straatkant) is lager gelegen zodat ook hier de infiltratie kan plaatsvinden.

Deze stroken zorgt ervoor dat het hemelwater dat afkomstig is van de hoger gelegen verharding op natuurlijk wijze op eigen terrein in de bodem kan infiltreren.

Zelfs indien abstractie wordt gemaakt van enerzijds het besluit hemelwaterputten in casu niet van toepassing is en de infiltratiecapaciteit van de berm gelegen aan de rechterkant van het perceel, blijkt dat wordt voldaan aan het besluit hemelwaterputten. De stroken voorzien naast de rooilijn zijn immers meer dan 6 m2.

In de bestreden beslissing wordt vermeld vervolgens nog dat het voorzien van boordstenen de mogelijkheid zou belemmeren om naast de verharding te infiltreren, Verzoekster begrijpt deze opmerking niet. De boordstenen vooraan liggen in hoogte gelijk met de klinkers. Deze boordstenen hebben dus geen enkel belemmerend effect. Overigens werden deze boordstenen ook niet opgenomen in de vergunningsaanvraag

"Afwatering wordt opgevangen door doorlatende onderlaag en door de plantenperken waar de bedding verwijderd wordt zodat infiltratie mogelijk is."

Dit wordt tevens bevestigd in het verslag van de deskundige water dd. 4 april 2013.

C.1.4.

Met betrekking tot de verharding aan de achterzijde van de woning wordt het volgende vermeld in de bestreden beslissing:

De verharding achteraan watert af naar een aico-drain ter hoogte van de garages, welke is aangesloten op een infiltratieput met overloop naar een gracht. Appellant toont niet aan of deze infiltratieput correct gedimensioneerd is.

Het water dat afstroomt van deze parking wordt gecollecteerd door middel van een afvoergoot, type "ACO drain". Deze goot is aangesloten op een infiltratieput, gelegen naast deze parking.

Reeds in de begeleidende nota bij de vergunningsaanvraag werd vermeld dat de infiltratieput een doormeter heeft van 1,5 meter en een diepte van 2,5 meter.

Deze infiltratieput is dan ook correct gedimensioneerd. De inhoud van deze infiltratieput is $H \times r^2 \times 3,14 = 1,57 \text{ m}^3$ voor een parkingoppervlakte achteraan van 160 m^2 . Dit geeft één maximale jaarlijkse overstromingsmogelijkheid rekening houdende met de gemiddelde neerslag, echter zonder gevolg daar enkel de parking tijdelijk en slechts gedeeltelijk wateroverlast ondergaat en de infiltratie vrij snel verloopt.

Verweerster houdt ook geen enkele rekening met het feit dat de overloop van de infiltratieput is aangesloten op de private riolering, gelegen achterin de tuin. In de bestreden beslissing wordt hierover met geen woord gerept. Dit is op zich reeds een schending van het motiveringsbeginsel.

Indien infiltratie onvoldoende beschikbaar is, dient het hemelwater te worden gebufferd. Er is heel wat buffering beschikbaar in de grote vijver, gelegen iets ten zuiden van het betrokken perceel. De private riolering loost op deze grote vijver. Het hemelwater wordt daar al maximaal gebufferd. Verdere buffervoorzieningen op het betrokken perceel zijn dan ook niet vereist.

(...)

C.1.5.

Tenslotte dient verzoekster te wijzen op een aantal elementen.

Het betrokken perceel is niet gelegen in een overstromingsgevoelig gebied.

De Polder Schelde Durme Oost, wat in casu dient aanzien te worden als een expert in de behandeling van de watertoets, verleende op 15 juli 2012 een gunstig advies

(...)

De bewering van niet waterdoorlaatbaarheid wordt niet gestaafd, nog minder bewezen. Diverse betoncentrales en architecten bevestigen dat gestabiliseerd zand altijd waterdoorlatend is, ongeacht de samenstelling. Het is duidelijk dat hoe minder cement gebruikt wordt de doorlaatbaarheid des te groter is. Slechts 50 kg cement per kubieke meter grof rijnzand werd gebruikt, wat een zeer zwakke concentratie is (normaal 150 kg). De klinkers hebben een afgeschuinde rand aan de vier kanten en een kleine voeg zodat het water heel gemakkelijk kan infiltreren naar de laag gestabiliseerd zand. De opmerking dat de voegen tussen de klinkers niet uitzonderlijk breed zijn is te wijten aan het feit dat het hier wel degelijk een parking betreft en brede voegen de stabiliteit van het geheel bij overrijden met wagens zeker niet ten goede zou komen. Water gaat ook door een smalle weg.

..."

2.

De verwerende partij antwoordt:

"...

Omtrent de verharding aan de voorzijde blijkt uit de foto's dat de boordstenen minstens ter hoogte van de rechter zijdelingse perceelsgrens hoger gelegen zijn, in tegenstelling tot wat verzoekster beweert. De boordstenen belemmeren dan ook de mogelijkheid van

hemelwater om naast de verharding te infiltreren. Bovendien wordt deze verharding tot tegen de linker zijdelingse perceelsgrens voorzien. Er is derhalve ter hoogte van de zijdelingse perceelsgrenzen geen infiltratiemogelijkheid op eigen terrein.

Wat de verharding achteraan het perceel betreft, toont verzoekster niet aan dat de infiltratieput correct gedimensioneerd is. Het feit dat de afmetingen van de infiltratieput zijn toegelicht, betekent niet dat het duidelijk is of deze infiltratieput in verhouding staat tot de beoogde verharding en dat deze put afdoende is om het hemelwater afkomstig van deze verharding op te vangen.

Aangaande de infiltratiemogelijkheid van de verharding zelf is duidelijk dat de verharding is aangelegd met straatklinkers, maar niet met specifieke waterdoorlatende klinkers. Dit wordt niet door verzoekster betwist. Bovendien zijn de voegen niet uitzonderlijk breed om het gebruik van de niet-waterdoorlatende klinkers te compenseren. Het water kan derhalve niet zonder meer infiltreren onder de verharde oppervlakte, zodat deze parking niet kan worden beschouwd als een verhard oppervlakte dat nog voldoende infiltratie mogelijk maakt in de zin van de gewestelijke verordening, daargelaten de vraag of de stabilisé voldoende waterdoorlatend is. Het hemelwater kan derhalve niet zomaar onder de verharde oppervlakte in de bodem infiltreren.

De deputatie kon terecht concluderen dat er onoverkomelijke legaliteitsbelemmeringen zijn voor het afleveren van de gevraagde vergunning. De deputatie was bij haar beoordeling niet gebonden door het advies verleend door de Polder, Schelde Durme Oost.

...

3.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij nog:

“ ...

Bij lezing van betreffende antwoordnota valt ten nadele van verwerende partij onmiddellijk op dat:

1. In niets rekening wordt gehouden met het deskundig verslag dd 04 april 2013 dat bevestigt dat de ingediende vergunningsaanvraag voldoet aan de watertoets. Dit deskundig verslag wordt volledig genegeerd, geen enkel element hiervan wordt hernomen of weerlegd. Blijkbaar heeft verwerende partij geen weet van het bestaan van betreffende deskundige verslag.

2. Blijkbaar heeft verwerende partij evenmin voldoende kennis genomen van het door Santurel-Inter ingediende dossier tot regularisatie. Verwerende partij neemt o.a. als staving van haar ingenomen positie dat het bestaan van verhoogde boordstenen aan de voor-rechterzijde van de parking de infiltratie naast de verharding onmogelijk maakt.

Blijkt uit het dossier tot regularisatie dat juist daar de verharding en boorstenen over méér dan 21 m² weggenomen worden om vervangen te worden door beplanting alzo infiltratie mogelijk makende.

Verder rept verwerende partij met geen woord over de aanleg van méér dan 6 m² beplante opvangstroken langs de rooilijn zoals voorzien in betreffende regularisatieaanvraag; deze bijkomende opvang maakt de infiltratie van hemelwater op eigen terrein volledig. Total infiltratiemogelijkheid is dus méér dan 27 m².

3. Ontbreekt nog altijd de staving van de bewering van niet waterdoorlaatbaarheid van de parking wegens de aanwezigheid van betonklinkers en gestabiliseerd zand.

...

Beoordeling door de Raad

1.

Het enige weigeringsmotief in de bestreden beslissing is dat de regularisatieaanvraag van de verzoekende partij de watertoets niet doorstaat. Volgens de verwerende partij “(kan) niet met zekerheid (...) geoordeeld worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding”.

2.

Artikel 8, §§1 en 2 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid (vervolgens: DIWB) zoals van toepassing ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing, bepaalt onder meer:

“ ...

§ 1. De overheid die moet beslissen over een vergunning, plan of programma als vermeld in § 5, draagt er zorg voor, door het weigeren van de vergunning of door goedkeuring te weigeren aan het plan of programma dan wel door het opleggen van gepaste voorwaarden of aanpassingen aan het plan of programma, dat geen schadelijk effect ontstaat of zoveel mogelijk wordt beperkt en, indien dit niet mogelijk is, dat het schadelijk effect wordt hersteld of, in de gevallen van de vermindering van de infiltratie van hemelwater of de vermindering van ruimte voor het watersysteem, gecompenseerd.

Wanneer een vergunningsplichtige activiteit, een plan of programma, afzonderlijk of in combinatie met een of meerdere bestaande vergunde activiteiten, plannen of programma's, een schadelijk effect veroorzaakt op de kwantitatieve toestand van het grondwater dat niet door het opleggen van gepaste voorwaarden of aanpassingen aan het plan of programma kan worden voorkomen, kan die vergunning slechts worden gegeven of kan dat plan of programma slechts worden goedgekeurd omwille van dwingende redenen van groot maatschappelijk belang. In dat geval legt de overheid gepaste voorwaarden op om het schadelijke effect zoveel mogelijk te beperken, of indien dit niet mogelijk is, te herstellen of te compenseren.

(...)

§ 2. De overheid houdt bij het nemen van die beslissing rekening met de relevante door de Vlaamse regering vastgestelde waterbeheerplannen, bedoeld in hoofdstuk VI, voorzover die bestaan.

De beslissing die de overheid neemt in het kader van § 1 wordt gemotiveerd, waarbij in elk geval rekening wordt gehouden met de relevante doelstellingen en beginselen van het integraal waterbeleid

...”

Het behoort tot de wettelijke opdracht van de verwerende partij om te onderzoeken of een aanvraag een “schadelijk effect” doet ontstaan in de zin van artikel 3, §2, 17° DIWB, namelijk “*ieder betekenisvol nadelig effect op het milieu dat voortvloeit uit een verandering van de toestand van watersystemen of bestanddelen ervan die wordt teweeggebracht door een menselijke activiteit; die effecten omvatten mede effecten op de gezondheid van de mens en de veiligheid van de vergunde of vergund geachte gebouwen en infrastructuur, gelegen buiten afgebakende overstromingsgebieden, op het duurzaam gebruik van water door de mens, op de fauna, de flora, de bodem, de lucht, het water, het klimaat, het landschap en het onroerend erfgoed, alsmede de*

samenhang tussen een of meer van deze elementen". De formele motivering van de vergunningsbeslissing moet blijk geven van de door artikel 8, §1 DIWB voorgeschreven watertoets.

In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht mag de Raad zijn beoordeling betreffende de watertoets niet in de plaats stellen van die van het vergunningverlenend bestuursorgaan. Hij is alleen bevoegd om na te gaan of het bestuur de hem ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of het is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het die correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan in redelijkheid tot zijn beslissing is kunnen komen.

De formele motiveringsplicht vereist niet dat de verwerende partij als orgaan van actief bestuur op alle in administratief beroep aangevoerde argumenten rechtstreeks en punt voor punt antwoordt, wel dat uit de motivering van de bestreden beslissing duidelijk de redenen blijken waarom zij tot een ongunstige watertoets besluit.

3.

De ongunstige watertoets wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd:

“ ...

Het terrein ligt volgens de watertoetskaart aan de rand van mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

Er wordt niet voldaan aan de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 1 oktober 2004 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater.

Appellant stelt in zijn beroepschrift dat de verharding voldoende doorlatend is door gebruik te maken van klinkers met afgeschuinde randen én een stabilisé met samenstelling van 50 kg cement i.p.v. 150 kg cement per kubieke meter zand. Deze argumenten zijn echter weinig overtuigend. Uit de bijgevoegde foto's én streetview blijkt dat het om gewone, traditionele straatklinkers gaat en niet om specifieke waterdoorlatende klinkers. De voegen tussen de klinkers zijn niet uitzonderlijk breed dat het water er zonder meer onder de verharde oppervlakte kan infiltreren. Bovendien wordt als fundering een stabilisé gebruikt, hetgeen niet (voldoende) waterdoorlatend is, ongeacht het gegeven dat slechts 50 kg cement wordt gebruikt.

Appellant toont onvoldoende aan dat het hemelwater op natuurlijke wijze naast of onder de verharde oppervlakte op eigen terrein in de bodem kan infiltreren. Het voorzien van boordstenen, zoals uit de foto's blijkt, belemmert alvast de mogelijkheid om naast de verharding te infiltreren en ook het feit dat de verharding tot tegen de linker zijdelingse perceelsgrens is aangebracht, laat niet toe op eigen terrein te infiltreren.

De verharding achteraan watert af naar een aico-drain ter hoogte van de garages, welke is aangesloten op een infiltratieput met overloop naar een gracht. Appellant toont niet aan of deze infiltratieput correct gedimensioneerd is.

Uit voorgaande dient besloten dat heden niet met zekerheid kan geoordeeld worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom van de aanvraag. De aanvraag heeft de watertoets niet doorstaan.

...”

4.1.

Het wordt niet betwist dat het perceel binnen de polder Schelde Durme Oost gelegen is, aan de rand van mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

4.2.

Artikel 3, §2, eerste lid, 3° van het toen geldende besluit van de Vlaamse Regering van 1 oktober 2004 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratie-voorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater (vervolgens: de gewestelijke verordening) bepaalt dat de verordening niet van toepassing is als het hemelwater dat op de verharde grondoppervlakte valt, op natuurlijke wijze naast de verharde grondoppervlakte op eigen terrein in de bodem kan infiltreren. Luidens artikel 3.§2, 3° van de gewestelijke verordening moet de aanvrager op de plannen aangegeven welke verharde oppervlakken onder de uitzondering vallen.

De verzoekende partij voert aan dat een deel van de aanvraag (de verharding aan de voorzijde van de woning) met toepassing van artikel 3, §2, eerste lid 3° van de gewestelijke verordening niet onder de toepassing van de gewestelijke verordening valt. Zij verwijst naar de geplande beplantingszones naast de rooilijn en de lager gelegen berm rechts, gezien vanaf de straatkant. Door die stroken zou volgens de verzoekende partij het hemelwater afkomstig van de hoger gelegen verharding op eigen terrein in de bodem kunnen infiltreren.

Uit de beschrijving van de aanvraag in de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij zich rekenschap gegeven heeft van de beplantingszones in de aanvraag. Niettemin is er volgens de verwerende partij onvoldoende aangetoond dat het hemelwater op natuurlijke wijze naast of onder de verharde oppervlakte op eigen terrein in de bodem kan infiltreren. De verwerende partij verwijst naar het gebruik van traditionele en niet specifiek waterdoorlatende straatklinkers, de breedte tussen de voegen en het gebruik van een fundering die niet voldoende waterdoorlatend is. De verwerende partij voegt daaraan toe dat de boordstenen de infiltratie naast de verharding belemmeren. Zij stelt ook vast dat de verharding tot tegen de linker perceelgrens aangebracht is, wat evenmin toelaat om het hemelwater op eigen terrein te laten infiltreren.

De verwerende partij heeft de redenen te kennen gegeven waarom zij, anders dan de verzoekende partij aanneemt, oordeelt dat de aanvraag, ondanks de beplantingszones, wel degelijk onder het toepassingsgebied van de gewestelijke verordening valt.

4.3.

De verzoekende partij betwist dat de boordstenen vooraan de infiltratie van het hemelwater zouden belemmeren, nu zij op dezelfde hoogte van de klinkers zouden liggen. De boordstenen zouden ook niet in de vergunningsaanvraag opgenomen zijn.

De bij de aanvraag gevoegde foto's ondersteunen de feitelijke vaststelling van het hoogteverschil met de klinkers. Nog daargelaten de vraag of de boordstenen al dan niet deel uitmaken van de aanvraag, valt het niet in te zien waarom de verwerende partij geen rekening zou mogen houden met de boordstenen bij de beoordeling of de aanvraag al dan niet een schadelijk effect veroorzaakt, zoals bedoeld in artikel 3, §2, 17° DIWB. Het oordeel dat de boordstenen het infiltreren van het hemelwater naast de verharding bemoeilijken, getuigt niet van onredelijkheid. Voorts betwist de verzoekende partij niet dat de verharding tot tegen de linker zijdelingse perceelgrens aangebracht wordt.

4.4.

De verwerende partij overweegt in de bestreden beslissing dat de breedte tussen de klinkers niet "uitzonderlijk breed" is. Ook daarin ziet zij een belemmering voor de infiltratie van het hemelwater onder de verharde oppervlakte.

De verzoekende partij repliceert daarop dat het een parking betreft en dat “brede voegen de stabiliteit van het geheel bij overrijden met wagens zeker niet ten goede zou komen” en dat water “ook door een smalle voeg (gaat)”. Een dergelijke repliek is niet van aard om aannemelijk te maken dat de verwerende partij, door in de breedte van de voegen een bezwaar te zien, kennelijk onredelijk geoordeeld heeft.

Voorts blijkt niet uit het aanvraagdossier, en maakt de verzoekende partij niet aannemelijk, dat de straatklinkers dermate poreus zouden zijn, dat ze waterdoorlatend zouden zijn.

4.5.

Waar het de verharding achteraan betreft, toont de verzoekende partij volgens de motivering van de bestreden beslissing niet aan dat de infiltratieput, waarop de afwateringsgoot aangesloten is, correct gedimensioneerd is. De verzoekende partij betwist dat. Zij verwijt de verwerende partij ook te negeren dat de infiltratieput op de private riolering aangesloten is.

Art. 5, §§1 en 2 van de gewestelijke verordening bepaalt:

“... ”

§ 1. Een stedenbouwkundige vergunning voor de werken, bedoeld in artikel 3, § 2, kan enkel worden verleend als op de plannen de plaatsing van een infiltratievoorziening is aangegeven.

Op de plannen wordt naast de exacte inplanting, omvang en diepte van de infiltratievoorziening, het buffervolume van de infiltratievoorziening, in liters en de totale verharde grondoppervlakte in vierkante meter vermeld.

§ 2. Het buffervolume van de in § 1 bedoelde infiltratievoorziening dient in verhouding te staan tot het gerealiseerde infiltratiedebiet. Het buffervolume van de infiltratievoorziening dient minimaal 300 liter per begonnen 20 vierkante meter referentieoppervlakte van de verharding te bedragen. De oppervlakte van de infiltratievoorziening dient minimaal 2 vierkante meter per begonnen 100 vierkante meter referentieoppervlakte van de verharding te bedragen. Van deze afmetingen kan slechts afgeweken worden indien de aanvrager aantoont dat de door hem voorgestelde oplossing een afdoende buffer- en infiltratiecapaciteit heeft.

“... ”

Met de verwerende partij wordt er vastgesteld dat uit de plannen van de aanvraag niet blijkt dat de infiltratieput in overeenstemming met de reglementaire vereisten correct gedimensioneerd is. Dat de beschrijvende nota de afmetingen van de infiltratieput vermeldt, volstaat niet.

Het argument dat de infiltratieput op de private riolering aangesloten is, heeft dan ook geen relevantie. Overigens neemt de verzoekende partij geen standpunt in over de vermelding in de “historiek” in de bestreden beslissing dat de riolering zonder vergunning aangelegd is.

4.6.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij het expertiseverslag van 4 april 2013 uit de weg gaat.

Het kan de verwerende partij niet worden verweten dat zij in haar beslissing van 21 februari 2013 geen rekening gehouden heeft met het verslag van 4 april 2013. Voorts is het niet aan de verwerende partij om in haar antwoordnota het verslag punt voor punt te weerleggen. Het is aan de verzoekende partij om in haar verzoekschrift het expertiseverslag concreet bij haar argumentatie te betrekken om de onwettigheid van de bestreden beslissing aan te tonen, waar zij niet in slaagt.

Het middel wordt verworpen.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van mevrouw Rita Willems is onontvankelijk.
2. Het beroep wordt verworpen.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 21 juni 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, negende kamer, samengesteld uit:

Geert DE WOLF	voorzitter van de negende kamer,
	met bijstand van
Yannick DEGREEF,	toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de negende kamer,

Yannick DEGREEF

Geert DE WOLF